

РЕШЕНИЕ

№ 3626

гр. София, 20.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 20.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **3936** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административно-процесуалния кодекс и чл. 156 и сл. от Данъчно осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „И. К. М.” О., гр. С., представлявано от управителя М.М. срещу ревизионен акт № */20.10.2008г., издаден от орган по приходите П. ТД на Н. град С., потвърден с решение № 429/26.03.2009г. на Д. на Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” – гр. С. П. ЦУ на Н..

Жалбоподателят и процесуалните му представители излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт, като издаден П. съществени нарушения на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон. Конкретните оплаквания за нарушения на процедурата по провеждане на ревизията са следните – не е спазен 14 – дневният срок за съставяне на ревизионния доклад; налице е нарушение на чл. 117, ал. 2, т.10 ДОПК – ревизионният доклад не е подписан от член на ревизиращия екип; РД не е връчен на жалбоподателя в цялост, заедно с всички събрани П. ревизията доказателства като връчването не е надлежно – на легитимирано лице и в законоустановения срок съгласно чл. 117, ал. 4 от ДОПК; в РА не са посочени конкретните правни основания за отказ на правото на данъчен кредит по процесните фактури. Твърди се, че ревизионният акт е издаден в нарушение на материалния закон, доколкото видно от събраните в хода на ревизията и съдебното производство доказателства е установено наличието на реално облагаеми доставки по процесните фактури и на получателя следва да бъде признато право на приспадане на данъчен кредит. Иска се отмяната на ревизионния акт и се претендират направените по делото

разноски.

Ответникът – директор на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – гр. С., чрез процесуалния си представител юрк. Г. изразява становище за неоснователност на жалбата, включително и относно изложеното твърдение за нищожност на ревизионния акт.

Административен съд, С. град, като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизионното производство по отношение на „И. К. М.” О. е образувано със Заповед за възлагане на ревизия № 5664/12.12.2007г., издадена от П Г Г. на длъжност - началник сектор „Ревизии” в ТД на Н. град С., изменена със ЗВР № 801531/17.03.2008 г. В обхвата на ревизията са включени задълженията на дружеството по ЗДДС за периода от 01.01.2006г. до 31.10.2007г. ЗВР е връчена на дружеството на 17.12.2007г. чрез негов пълномощник.

Видно от Заповед № РД – 01-131-22.03.2007г. на Д. на ТД на Н. – С. – град, органите по приходите, заемащи длъжността „началник – сектор Ревизии” в тази териториална дирекция, са натоварени да изпълняват функциите на орган по възлагане на ревизии съгласно чл. 112 от ДОПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № 80153/25.08.2008 г., подписан от Л П.. Ревизионният доклад е връчен на ревизираното лице, което е упражнило правото си на възражения по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, подадено с вх. № 13-53-03-868 от 06.10.2008 г. по описа на ТД на Н. С. град.

Ревизията е приключила с издаването на оспорения ревизионен акт № */20.10.2008г. от Л. Г. П. – оправомощен със ЗОКО № К 801531/25.08.2008г., с който се отказва правото на данъчен кредит на ИК „М.” в общ размер на 44 976.02 лева в т.ч ДДС – 35 616.94лв. и лихви 9 359.08 лева, по фактурите, издадени от „Сианна 2003” ЕООД, „Кадико” ЕООД, „Евролайт” ЕООД, „Колор” ЕООД, „Весла” ЕООД, „Мериал комерс” ЕООД и „Владивимекс ЕООД.

Ревизионният акт е връчен на управителя на ревизирания субект на 27.10.2008 г., като от страна на „ИК М.” О. е подадена жалба срещу процесния РА по административен ред с вх. № 13-53-03-1046 от 11.11.2008 г. по описа на ТД на Н. С..

Между страните е сключено споразумение за удължаване срока за произнасяне по жалбата на лицето на основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК до 26.03.2009 г.

С решение № 429 от 26.03.2009 г. на Д. на дирекция „О.” – гр. С. П. ЦУ на Н. е потвърден РА № * от 20.10.2008 г., издаден от Л Г П. на длъжност старши инспектор по приходите в ТД на Н. гр. С..

П. така установеното съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, срещу ревизионен акт, който е обжалван по административен ред и не е отменен. Съдебното обжалване е направено в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. В тази връзка съдът съобрази, че актът е обжалван по реда на чл. 152 и сл. от ДОПК с жалба, подадена на 11.11.2008г. 45 – дневният срок по чл. 155, ал.1 ДОПК изтича на 26.12.2008г. В този срок е сключено споразумение за удължаването му от 04.12.2008г. съгласно разменената кореспонденция между страните. Решение № 429/26.03.2009г. е валидно издадено в тримесечния срок по чл. 156, ал. 7 от ДОПК и същото е породило правни последици. То е връчено на ревизираното лице на 02.04.2009г., поради което жалбата от 15.04.2009г. е подадена в 14 – дневния срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК и като такава е процесуално допустима. Разгледана по същество

жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт, включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите по смисъла на чл. 118 ал. 2 от ДОПК във връзка с чл.7, ал.1, т. 4 от Закона за Н., в кръга на определените му правомощия от органа, възложил ревизията. От служебно извършената от съда проверка се установи, че за процесните месечни периоди дружеството е декларирало резултат ДДС за внасяне, поради което не са били налице основания за издаване на актове за прихващане и възстановяване /АПВ/, които актове да имат отношение към компетентността на органа П. възлагането на ревизията.

П. издаването на ревизионния акт са спазени установения в закона ред и форма съгласно чл. 119 и чл. 120 от ДОПК.

Съдът намира, че в хода на ревизията не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по ДОПК, които да са лишили ревизираното лице от защита и да препятстват съдебния контрол за материална законосъобразност на акта.

Релевираните в жалбата и по съществото на спора доводи за нарушения на чл. 117 от ДОПК П. съставянето на ревизионния доклад (РД) не представляват съществени нарушения по смисъла на ДОПК, които да обосноват отмяна на ревизионния акт на това основание.

На първо място, неоснователно е твърдението, че ревизионният доклад не е издаден в 14-дневния срок, считано от датата на приключване на ревизията. Срокът за съставяне на РД е инструктивен, а не преклузивен за разлика от срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК (арг. от Тълкувателно решение № 7/11.12.2008г. на ВАС). В процесния случай неспазването на срока за съставяне и връчване на РД не е ограничило правото на защита на жалбоподателя, тъй като след връчването му същият е упражнил надлежно правото си на възражения по чл. 117, ал. 5 от ДОПК. Гореизложеното се отнася и до възражението за допуснати от органите по приходите нередовности П. връчването на доклада, П. които жалбоподателят не бил запознат с всички събрани П. ревизията доказателства съгласно изискването на чл. 117, ал. 4 от ДОПК. Видно от решение № 501/17.09.2008г. (прил. на стр. 207 от делото/ на ревизиращия орган, срокът за представяне на писмено възражение и доказателства от страна на „ИК М.” О. е бил продължен до 01.10.2008г. В така продължения срок на жалбоподателя е осигурена възможност за защита и допуснатото нарушение на чл. 117, ал. 4 от ДОПК не е съществено и не обуславя отмяна на ревизионния акт на това основание.

На следващо място, неоснователно е твърдението за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в неподписване на ревизионния доклад от другия орган по приходите, определен в ЗВР. В тази връзка за изясняване на въпроса дали действително ревизионният доклад е подписан само от Л П. – орган по приходите, а не и от другия член на ревизиращия екип – Д А и поради какви причини липсва подпис на този член на ревизиращите органи, са дадени задължителни указания с решение № 5554 от 20.04.2011 г. по адм. дело № 12652/2010 г. по описа на Върховния административен съд, I отделение П. новото разглеждане на делото от настоящия съдебен състав. П. извършен в открито съдебно заседание преглед на оригинала на РД № 80153 от 25.08.2008 г. е констатирано, че същият е подписан само от Л Г П. – старши инспектор по приходите в ТД на Н. С. и върху него няма положен подпис от другия

ревизиращ орган по приходите – Д В А. Съгласно молба – заявление от 03.06.2011 г., подписана от Д А и приложените към нея молба вх. № 94-Д-359 от 24.07.2008 г. и заповед № 3211 от 28.07.2008 г. същата е била в законоустановен платен годишен отпуск, считано от 13.08.2008 г. до 19.09.2008 г. Ревизионният доклад е издаден на 25.08.2008 г., към която дата Д А – главен инспектор по приходите в ТД на Н. С. е била в законоустановен отпуск.

Липсата на подпис от страна на единия член на ревизиращия екип не съставлява порок от процедурата, водещ до нищожност на ревизионния акт. Липсата на подпис на един от ревизиращите органи по приходите не обосновава невалидност на издадения ревизионен доклад, след като той е подписан от другия член на ревизиращия екип. Същественото в случая е, че ревизионният доклад е съставен /подписан/ от орган по приходите, който е определен като ревизиращ със ЗВР. Невъзможността на другия ревизиращ да подпише ревизионния доклад се дължи на основателна причина – ползването на разрешен законоустановен отпуск, което означава, че така допуснатото нарушение не е съществено. В тази връзка неоснователно е твърдението на оспорващия, че не е доказано реалното ползване на отпуска от служителката. Представена е както молба-заявление за ползване на платен годишен отпуск, подписана от служителката Д А, така и заповед № 3211 от 28.07.2008 г. на Д. на ТД на Н. С. град за разрешаване ползването на отпуска, който включва и датата 25.08.2008 г., т.е. налице е изрично издаден от работодателя на служителката писмен акт за ползване на поискания платен годишен отпуск. Следователно, не е налице „отсъствие на служителя от работното място”, което според жалбоподателя не може да се приеме като основателна причина за неподписването на ревизионния доклад от този ревизиращ орган.

В допълнение на гореизложеното следва да се посочи, че ревизионният акт е актът, с който приключва ревизионното производство и същият е годен да породи правни последици, поради което неподписването на ревизионния доклад от единия от членовете на ревизиращия екип не влияе върху действителността на ревизионния акт. Следователно, не е налице порок в процедурата по съставяне на ревизионния доклад, който да рефлектира върху ревизионния акт до степен, че да обуслови неговата нищожност. В този смисъл решение № 12613 от 27.10.2010 г. по адм. дело № 6267/2010 г. по описа на Върховния административен съд, I отделение.

По отношение на материалната законосъобразност на оспорения ревизионен акт съдът приема следното:

От фактическа страна не е спорно в процеса, че между жалбоподателя „И. К. Метрополис” О. в качеството на изпълнител е сключен договор от 04.01.2006г. с възложител „Ню момент ню айдиас къмпани” ЕООД с предмет изработка на аудиовизуални рекламни продукти, в това число телевизионни рекламни клипове, рекламни фотографии за срок от 01.01.–31.12.2006г. От съдържанието на договора се установява, че задълженията на изпълнителя включват и подбор на режисьори, оператори, музикални екипи, снимачен и технически състав, изпълнители на декори, композитори, актьори, фотографии, стилисти, статисти, технически лица, ангажирането на други кадри и подизпълнители, необходими за изработката на възложената работа.

С договор от 01.03.2006г., сключен с „Н имидж Б” ЕООД като възложител, дружеството – жалбоподател се е задължило да предоставя услуги във връзка със заснемане на филм.

Предвид изявлението на ответника в представените по делото писмени бележки – не е

спорно и обстоятелството, че „ИК М.” О. е извършвало услуги по така сключените договори спрямо възложителите си. В това отношение е основателно и твърдението на жалбоподателя, че рекламите са изработени и налични като краен резултат.

Спорен е въпросът дали П. изработката на рекламните видеоклипове и П. извършването на другите услуги по така сключените договори жалбоподателят е ползвал и получил услуги от 7 бр. търговски дружества – подизпълнители, документиращи с процесните фактури и законосъобразно ли е упражнено правото на данъчен кредит по тези фактури П. действието на чл. 64 и сл. от ЗДДС /отм./ за данъчните периоди на 2006 г. и чл. 69 и сл. от действащия ЗДДС за данъчните периоди от 2007 г.

Съобразно гореизложеното в ревизионния акт и в решението на Д. на дирекция „О.” – гр. С. се приема, че не е налице облагаема доставка на услуги, извършена от преките доставчици - Сианна 2003 ЕООД, „Кадико” ЕООД, „Евролайт” ЕООД, „Колор” ЕООД, „Весла” ЕООД, „Мериал комерс” ЕООД и „Владивимекс” ЕООД. Органите по приходите обосновават този извод с липсата на доказателства относно техническа и ресурсна обезпеченост на доставчиците за извършването на процесните услуги, които са специфични по своя характер. В хода на ревизията не са представени доказателства, че преките доставчици са притежавали собствени ресурси – кадрови потенциал и техника за фактическото осъществяване на услугите. Друго основание според ревизиращия орган е наличието на забрана в сключените от жалбоподателя договори за използване на подизпълнители, както и липсата на доказателства за сключени договори с носителите на авторски права – фотографи, стилисти и т.н. съгласно ЗавПСП.

Жалбоподателят поддържа, че са изпълнени предвидените от закона условия, П. които правото на приспадане на данъчен кредит по доставките от горепосочените дружества – преки доставчици следва да му бъде признато като получател. Твърди, че е налице готов продукт – изработени рекламни клипове, съществуването на които е ноторно известно и на съда, както и на събраните в съдебното производство нови писмени доказателства /ревизионни актове на доставчиците, граждански договори, договори за изработка, договори за наем на помещения и снимачна техника, сключени от преките доставчици/. Правните доводи се свеждат до твърдения, че понятие „реална доставка” не съществува, а тълкуването му, дадено от страна на органите по приходите противоречи на търговската и пазарна логика.

Установените по делото факти по правоотношенията между жалбоподателя и неговите преки доставчици са следните:

1. По отношение на „Сианна 2003” ЕООД за данъчен период м. 04.2006г. не е признато право на данъчен кредит по фактура № 502/03.04.2006 г. с предмет „стайлинг на дрехи, грим и прически на ТВ клип”; фактура № 510/11.04.2006 г. с предмет „декор на ТВ клип”; фактура № 517/21.04.2006 г. с предмет фотографски услуги и фактура № 522/25.04.2006 г., документираща „адаптация на ТВ клип на БТК и адаптация на ТВ клип С”. Общият размер на отказания данъчен кредит по цитираните фактури е 1 250 лева.

В хода на ревизията е представен договор за извършване на услуга от 01.04.2006г., сключен между „ИК М.” О. и „Сианна 2003” ЕООД, с предмет извършване на стайлинг на дрехи, грим и прическа, изработка на декор за ТВ клип, осъществяване на рекламна фотосесия за съответната рекламна кампания. Представени са приемо – предавателни протоколи, подписани от страните съответно от 12.04.2006г. по фактура № 502/03.04.2006г. за предаване и приемане на извършената работа - стайлинг на дрехи,

грим и прически на ТВ клип на БТК; от 12.04.2006г. по фактура № 510/11.04.2006 г. за предаване и приемане на изработка на декор – ТВ клип БТК; от 21.04.2006г. по фактура № 517/21.04.2006г. за предаване и приемане на фото сесия БТК „Пожарогасител” и от 25.04.2006г. по фактура № 522/25.04.2006г. за предаване на адаптация клип „БТК” и адаптация клип „С”.

В хода на ревизията на доставчика е извършена насрещна проверка, за която е съставен ПИНП № 2213-5664-1/28.03.2008г. на ТД на Н. град М. Въз основа на представените от дружеството документи и данните от информационната система на Н. органите по приходите са констатирани, че „Сианна 2003” ЕООД е регистрирано лице за периода от 16.01.2003г. до 13.06.2007г., когато е прекратена регистрацията му по ЗДДС. Дружеството е издало на жалбоподателя цитираните по-горе фактури, като за фактура № 517/21.04.2006г. е установено, че не е включена в дневника за продажби и СД по ЗДДС за м. 04.2006г., а в данъчен период м. 08.2006г.

Видно от представения в съдебното производство ревизионен акт № 1200/570/20.07.2007г. на ТД на Н. град М, издаден на доставчика за данъчен период м. 04.2006г. органите по приходите не са констатирани основания за коригиране данъчната основа на доставките, по които „Сианна 2003” ЕООД е изпълнител. На стр. 14 от цитирания ревизионен акт изрично е посочено, че данъчната основа на доставките и начисления ДДС за този период обхваща и три от процесните фактури издадени на ИК „Метрополис” О. – фактура № 502/03.04.2006г., № 510/11.04.2006г. и № 522/25.04.2009г. Видно от констатациите на ревизионния акт фактура № 517/21.04.2006г. е включена в данъчен период м. 08.2006г. като и за този период данъчната основа и начисления от доставчика ДДС не са коригирани П. извършената му ревизия. Данъчните задължения по ЗДДС на доставчика за цитираните периоди са определени по реда на чл. 122 от ДОПК, поради наличие на основание по чл. 122, ал.1, т. 4 ДОПК – липса или непредставяне на счетоводна отчетност.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя се представят следните договори, сключени от прекия му доставчик „Сианна 2003” ЕООД както следва: граждански договор от 03.04.2006г. със С Х за изработка на стайлинг концепция и подбор на облекло за рекламен ТВ клип на БТК с приложена към него диплома на френски език; договор за изработка от 20.04.2006г. с „Провижън груп” О. да преработва, адаптира и озвучава рекламни клипове на БТК в зависимост от необходимостта на съответната рекламна кампания; договор за изработка от 11.04.2006г. с В П с предмет изработка на декор по проект на възложителя за клип на БТК. Чрез така представените доказателства се цели доказване на ресурсната и техническа обезпеченост на изпълнителя по доставката фактически да осъществи фактурираните услуги. Не се представят доказателства за изпълнението на тези договори от страна на третите лица.

2. По отношение на „Кадико” ЕООД П. ревизията не е признато право на данъчен кредит за данъчен период м. 04.2006, по фактура № 108/14.04.2006г. с предмет операторски услуги за заснемането на ТВ клип на БТК „Пожарогасител”, фактура № 115/14.04.2006г. с предмет режисура ТВ клип, № 117/18.04.2006г. за наем на техника и студио за заснемане на ТВ клип „Пожарогасител”, издадени във връзка с изпълнението на договор от 01.04.2006г. сключен с ИК „Метрополис” О. и приемо-предавателни протоколи от датите на съответните фактури. За данъчен период м. 05.2006г. не е признато право на данъчен кредит по фактура 147/02.05.2006г. с предмет „наем на студио за рекламен клип”, по фактура № 159/10.05.2006г. за наем на техника, фактура № 169/16.05.2006г. с предмет „адаптация на ТВ клип” и фактура № 181 /22.05.2006г. за

операторски услуги за заснемането на ТВ клип на ООБ и за данъчен период м. 06.2006г. по фактура № 206/05.06.2006г. за режисура на ТВ клип на ООБ, фактура № 213/12.06.2006г. за фотографски услуги № 225/16.06.2006г. относно построяване на декор за ТВ клип, № 245/26.06.2006г. за извършена адаптация на ТВ клип и по фактура № 263/30.06.2006г. с предмет осигуряване на кетъринг за снимките на ТВ клип ОББ. Описаните фактури за м. 05. и м. 06. 2006г. са издадени от „Кадико” ЕООД въз основа на сключен с жалбоподателя договор от 01.05.2006г. със срок на действие от 01.05.2006г. до 15.07.2006г. Към фактурите са приложени приемо–предавателни протоколи за приемане на извършената работа от страните по договора. За данъчен период м. 07.2006г. „Кадико” ЕООД е издал на жалбоподателя фактура № 276/07.07.2006г. за фотографски услуги; фактура № 282/12.07.2006г. с предмет реквизит за ТВ клип ОББ, фактура № 294/19.07.2006г. за наем на осветление и наем на снимачна техника и фактура № 302/25.07.2006г. с предмет реквизит и декор за ТВ клип на БТК. Тези фактури се основават на договор от 01.07.2006г. сключен с „ИК Метрополис” О. и представените приемо–предавателни протоколи за приемане на работата по него към всяка от фактурите.

В хода на ревизията на „Кадико” О. е извършена насрещна проверка, за която е съставен ПИНП № 2213-5664-8/09.04.2008г. С оглед наличните служебни данни на Н. е констатирано, че дружеството е регистрирано лице по ЗДДС, издало е на жалбоподателя процесните фактури и ги е отразило в регистрите по ЗДДС. С придружително писмо вх. № 13-24-04-36 от 10.04.2008г. доставчикът е представил исканите документи относно счетоводната си отчетност, които се съдържат в ревизионната преписка.

От представения по реда на чл. 74, ал.2, т.2 от ДОПК ревизионен акт № 200 03216/21.05.2007г. който обхваща задълженията на „Кадико” ЕООД по ЗДДС само данъчни периоди м. 07-08.2006г. не се установяват констатации по отношение на реалността на доставките, по които дружеството е изпълнител. Актът е издаден на основание чл. 122 от ДОПК и не касае данъчни периоди м.04 - м.06.2006г.

От страна на жалбоподателя в съдебното производство се представят писмени доказателства за сключени от прекия доставчик договори във връзка с изпълнението на процесните услуги както следва: граждански договор от 12.06.2006г. с Дилиан М – фотограф-художник съгласно Диплома за висше образование издадена от НАТФИЗ за осъществяване на рекламна фотосесия; граждански договор от 14.04.2006г. с И С Сеферов, със специалност „анимационна режисура” и квалификация „режисьор на анимационни филми” – за режисура на ТВ клип „Пожарогасител БТК”; граждански договор от 15.06.2006г. със същия режисьор за режисура на ТВ клип „Потребителски кредит на ОББ” граждански договор от 05.04.2006г. с Г Г М за извършване на операторски услуги. Видно от приложената по делото диплома Г М притежава специалност „филмово и телевизионно операторство”. Договор от 16.06.2006г. с М З за построяването на декор. Договор за изработка от 04.04.2006г., сключен между „Кадико” ЕООД и „Филм рентал” ЕООД с предмет дружеството да осигурява на свой риск осветителна и операторска техника за нуждите на поръчващия в едно със списък на необходимата осветителна и снимачна техника; Договор за изработка от 11.05.2006г. между „Кадико” ЕООД и „Провижън груп” О. за извършване на адаптация и озвучаване на видеоклипове по заявка на поръчващия. Договор от 12.07.2006г., сключен от „Кадико” ЕООД с В Аветисян за предоставяне на реквизит на ТВ клип на банка ОББ; Договор за наем от 02.05.2006г. между „Кадико” ЕООД и „Лили 92” ЕООД

за наем на недвижим имот – помещение от 50 кв.м., находящо се в град С., ж.к. Лагера, У. „Хризантема” за срок от един месец, считано от датата на подписването му. От така представените писмени доказателства, жалбоподателят твърди, че се установява наличието на техническа и ресурсна възможност за прекия му доставчик да извършва фактурираните услуги.

3. По отношение на „Евролайт” ЕООД установените по делото факти са аналогични. Дружеството е издало на „ИК М.” О. подробно описаните в ревизионния акт фактури за данъчни периоди м. 07.2006г., м. 08.2006г., м. 09.2006г. и м. 12.2006г. Предмет на доставките са услуги по адаптация, осигуряване на гримьор, стилист, фризьор, фотографски услуги, запис на глас и осигуряване на актьори и наем на студио, декор и снимачна техника. Фактурите са издадени въз основа на сключени договори за извършване на услуга от 01.05.2006г., 01.06.2006г. от 01.08.2006г. и 3бр. договори от 01.12.2006г.

П. извършената насрещна проверка на Евролайт ЕООД е съставен ПИНП № 2213-5664-5/29.04.2008г. на ТД на Н. град П. Въз основа на представените от този доставчик документи, органите по приходите са констатирани, че дружеството е издало на жалбоподателя описаните фактури, съгласно приложените разпечатки на сч. с/ка 4532 данъкът е начислен по реда на чл. 55, ал. 6 от ЗДДС /отм./, като с изключение на 4 фактури е налице разплащане на ДДС по банков път. За плащане на данъчната основа и ДДС на останалите фактури – не са представени доказателства в хода на ревизията. Не са представени доказателства за извършване на услуги или тяхното превъзлагане на подизпълнители – липсват договори с подизпълнители, фактури за вложени материали, документи доказващи вложен труд и кой е извършил услугите, договори за наем на студио, декор на рекламен ТВ клип, на техника за снимки и т.н.

В хода на съдебното производство и за този доставчик от страна на жалбоподателя се представят следните писмени доказателства: граждански договор от 10.07.2006г., сключен от Евролайт ЕООД с Георги Стоев Петков, който притежава майсторско свидетелство на Националната занаятчийска камара за фризьорство; Договор за изработка от 10.01.2006г., сключен с „Филммейкър” О. с предмет прехвърляне от електронен носител /ДВД/ на 35 мм филмова лента на рекламни видеоклипове за излъчване в киносалоните на столицата /Синема сити, Арена и Мултиплекс/; Договор за изработка от 30.11.2006г. с „Филм рентал” О. с предмет наем на техника за заснемане на рекламен ТВ клип „БТК”; Договор за наем от 06.12.2006г. между „Евролайт” ЕООД и Константин Иванов Божков за наем на недвижим имот – помещение от 350 кв.м., находящо се в град С., У. „Н. Р” № 70 са срок от едни месец, считано от подписването му; граждански договор, сключен от „Евролайт” ЕООД с Д А Ивановски. Не се представят доказателства за изпълнение на тези договори и доказателства за счетоводното им отразяване П. прекия доставчик.

От приложения по реда на чл. 74, ал.2, т.2 ДОПК ревизионен акт № 1500965/16.08.2007г. издаден от органи по приходите П. ТД на Н. град П се установява, че на доставчика е извършена ревизия, в данъчните задължения по ЗДДС за данъчни периоди 17.12.2004г – 31.12.2006г. са определени по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК поради наличие на основание по чл. 122, ал.1, т. 4 и т.6 ДОПК, в това число липса на счетоводна отчетност.

4. По отношение на „Колор” ЕООД П. ревизията е установено, че дружеството е издало на жалбоподателя процесните фактури, подробно описани в ревизионния доклад за данъчни периоди м. 12.2006г., м. 03.2007г., м. 09.2007г. и м. 10.2007г. Според

констатациите в ПИНП № 2213-5664-6/03.04.2008г. на ТД на Н. град В Т фактурите са отразени в отчетните регистри на доставчика в съответните периоди. Плащанията са извършени по банков път.

В хода на ревизията е установено, че по силата на договор от 01.12.2006г. доставчикът се е задължил по отношение на жалбоподателя да построи по заявка на жалбоподателя декор за рекламен телевизионен клип „Супер Любо с МРЗ” на БТК. Въз основа на този договор и приемо–предавателен протокол от 13.12.2006г. е издадена фактура № 37/13.12.2006г. с идентичен предмет. Фактури № 29/08.12.2006г. и № 55/22.12.2006г. е издадена от Колор ЕООД въз основа на договор за извършване на услуга от 01.12.2006г. с предмет монтаж и режисура на рекламен ТВ клип Супер Любо 2 на БТК и протоколи за приема и предаване на работа от 22.12.2006г.

На основание договор от 05.01.2007г. с предмет „строеж на декор за рекламен ТВ клип „3 в 1” на БТК и протокол от 17.02.2006г. е издадена фактура № 38/05.03.2007г. С договор от 01.09.2007г. „Колор” ЕООД се е задължил да изработи дизайн на костюми за игрален филм за срок от 01.09.2007г. до 30.09.2007г. Въз основа на този договор и приемо – предавателен протокол от 06.09.2007г. е издадена фактура № 223/06.09.2007г. С договор 01.09.2007г. доставчикът се е задължил да осигури фризьор, гримьор и осветителна техника за рекламен ТВ клип „малък Любо” за срок от 01.01.2007г. до 31.10.2007г. За извършената работа по този договор е съставен приемо – предавател протокол от 02.10.2007г., на която дата е издадена и фактура № 253/02.10.2007г. за същите по вид услуги.

В хода на съдебното производство по отношение на този пряк доставчик се представят сключени от него граждански договори както следва: договор от 05.03.2007г. с В Авестиян за изработка на декор съгласно приложена спецификация; договор от 13.12.2006г. с В С за изработка на декор за реализация на проект Супер Любо, граждански договор от 02.10.2007г. с Г С П – фризьор, граждански договор от 22.12.2006г. с И Сеферов – оператор

Подобно на предходните доставчици, за извършване услугите спрямо жалбоподателя „Колор” ЕООД е ползвало услугите на „Филм рентал” О. по договор от 01.10.2007г. за осигуряване на осветителна техника; на Филмейкър О. по договор от 29.08.2006г. с предмет прехвърляне от електронен носител на рекламни ТВ клипове.

В хода на съдебното производство по реда на чл. 74, ал. 2, т. 2 от ДОПК от страна на ТД на Н. град В Т в писмо от 19.10.2009г. се посочва по отношение на този доставчик не е издаван ревизионен акт, обхващащ процесните периоди. Представят се СД по ЗДДС, дневници за продажби и покупки за процесните периоди, съхраняващи се в данъчното досие на доставчика.

От приетото по делото заключение на вещото лице М Н се установява, че в представената и приложена към делото оборотна ведомост на „Колор” ЕООД за периода 01.01.2007г. - 31.05.2007г. са начислени и изплатени заплати по трудови правоотношения в размер на 8500.00 лева и осигуровки в размер на 2464.00лв. За периода 01.12.2006-31.12.2006г. са начислени заплати по трудови правоотношения в размер на 4700.00 лева и осигуровки в размер на 1248.00лв. За периода 01.10.2007-31.10.2007г. са начислени и изплатени заплати по трудови правоотношения в размер на 8500.00 лева и осигуровки в размер на 2464.00лв.

5. По отношение на „Весла” ЕООД фактическите данни по делото са аналогични на предходните доставчици. Жалбоподателят е сключил договори за извършване на услуги както следва: договор от 01.03.2007г., въз основа на който е издадена фактура №

30/14.03.2007г. за осигуряване на снимачна техника, договор от 10.01.2007г. за адаптация на рекламни клипове Ред Бул, въз основа на който е издадена ф-ра № 40/2803.2007г.; договор от 01.06.2007г. за изработка на стори борд, стайлинг и костюми за ТВ клипове на Данон, Активия и Баланс по ф-ра № 93/08.06.2007г., договор от 01.06.2007г. за фотографски услуги, по който са издадени ф-ри № 97/18.06.2007г., № 140/23.07.2007г. и № 218/12.10.2007г. Не е налице договор във връзка с фактурираната услуга по фактура № 79/18.05.2007г. /стр. 15 от РД/. Според констатациите в РД П. насрещната проверка не е осигурен достъп до счетоводството на този доставчик.

Съгласно ПИНП № 2213-5664-7/20.03.2008г. на ТД на Н. град В Т за извършена насрещна проверка на доставчика органите по приходите са констатирани, че дружеството е регистрирано лице по ЗДДС за процесния период, че е издало жалбоподателя процесните фактури и ги е включило в дневника си за продажби и СД за съответния период на 2007г. Плащането по фактурите е извършено по банков път според представените от доставчика банкови извлечения и хронологична ведомост на счетоводна сметка „503” за периода от 01.03.2007г. до 31.12.2007г. За фактура № 140/23.07.2007г. не са представени документи за плащане. Не са представени доказателства за извършването на услугите – със собствен ресурс или с подизпълнител, както и доказателства за извършени плащания към трети лица, включително по граждански и трудови договори. От представените оборотни ведомости не се установява наличието на собствени активи във връзка с изпълнение на сключените договори.

В писмо изх. № 19365/19.10.2009г. на ТД на Н. – В Т се посочва, че на Весла ЕООД не е извършвана ревизия за процесните периоди и не е издаван ревизионен акт.

6. По отношение на „Владивимекс” ЕООД – не е спорно, че доставчикът е регистрирано лице, че е издал процесните фактури за данъчни периоди м. 06, м.07. и м. 10.2007г. въз основа на сключени договори с жалбоподателя от 01.06.2007г. с предмет заснемане на рекламни клипове Данон – Активия и Баланс, осигуряване на кетеринг за 4 снимачни дни, наем на студио и пост продукция и наем на осветителна техника и от 01.07.2007г., с предмет осигуряване масовка за участие в ТВ клип „Стопаджия” на БТК. Не е спорно, че данъкът е отразен в СД по ЗДДС и дневниците за продажби за съответния период. Както и че разплащането е станало по банков път видно от представените банкови извлечения и хронологията на счетоводна сметка „503” за съответните периоди.

Това се потвърждава от съставения в хода на ревизията ПИНП № 2213-5664-9/02.04.2008г. на ТД на Н. град С. офис Овча купел, чиито констатации са отразени в ревизионния доклад и кореспондират с констатациите в основното заключение на вещото лице М Н.

По данни от информационната система на Н. и констатациите в ревизионния доклад /стр. 17 от РД/, доставчикът разполага с назначени лица по трудов договор – 11 бр. лица , но заетите лица са в икономическа дейност – довършителни и строителни дейности, неотнасяща се до предмета на възложените услуги.

В хода на съдебното производство е представен ревизионен акт № 5711/02.07.2008г., издаден на „Владивимекс” ЕООД, но този ревизионен акт е отменен с Решение № 1904/20.12.2008г., поради констатациите му не се ползват с доказателствена сила в настоящия процес.

От страна на жалбоподателя и за този пряк доставчик договори за изработка с „Филм рентал” О. от 11.07.2007г., и „Провижън груп” О. от 20.06.2007г. Представен е

граждански договор на Владивимекс ЕООД с Д Тупалев от 09.07.2007 г. с предмет – подsigуряване на тридесет лица – актьори за участие в рекламен клип по проект на Възложителя.

7. По отношение на „Мериал Комерс” ЕООД установените по делото факти сочат, че доставчикът е издал на жалбоподателя процесните 4 боря фактури за данъчни периоди м. 12. 2006г. и м. 04.2007г. въз основа на сключени договори за извършване на услуга. Според констатациите в ПИНП № 2213-5664-4/22.03.2008г. съставен от ТД на Н. офис Н дружеството е регистрирано по ЗДДС, но представените П. насрещната проверка писмени доказателства не са заверени. От приложените банкови извлечения не е ясно на какво основания са извършвани банкови разплащания. Не са представени банкови извлечения за плащане на ДДС за м.12.2006г.

Според посоченото от вещото лице в основното заключение по данни от приложената обратна ведомост за периода 01.04.2007-30.04.2007г. са начислени заплати по трудови правоотношения в размер на 3800.00лв. и осигуровки в размер на 820.00лв.

С молба от 01.02.2010г. жалбоподателят представя граждански договор между „Мериал Комерс” ЕООД и фотографа Дилян Марков, сключен на 18.10.2007г., граждански договор от 10.12.2006 г. с фризьора Георги Стоев Петков и граждански договор от 12.12.2006г., сключен със С Г Х за изготвяне на стайлинг концепция на интериор и облекло за рекламен ТВ клип на БТК.

От приетото по делото допълнително заключение на в.л. Найденова се установява, че в наличната по делото счетоводна документация относно „Кадико” ЕООД, „Евролайт” ЕООД, „Колор” ЕООД и „Владивимекс” ЕООД липсват данни за осчетоводявани разходи по граждански договори, както и за подавани справки по чл.57 от ЗОДФЛ/отм./ за 2006г. Вещото лице не е установило данни за осчетоводявани разходи за наем П. доставчици „Кадико” ЕООД и „Евролайт” ЕООД. В основното заключение е констатирано, че такива счетоводни данни не са налице и по отношение на останалите доставчици.

От приложените по делото дневници за покупки за данъчни периоди м. 12.2006г., м.03 и 09.2007г. на доставчик „Колор” ЕООД , за периоди м.07,08,09 и 12.2006г. на „Евролайт” ЕООД, за м. 03,05 и 07.2007г. на доставчик „Владивимекс” ЕООД и период м.08.2006г. на доставчик „Кадико” ЕООД, вещото лице е установило, че в същите не са отразявани фактури, издадени от „Филммейкър” О., „Филм рентал” О. и „Провижън груп” О..

От служебно направената справка в регистър Булстат и в търговския регистър П. Агенция по вписванията, които са публични и достъпни за съда по интернет се установи, че за процесните периоди последните три дружества са регистрирани лица по ЗДДС и следователно за извършените от тях дейности по облагаеми доставки, каквито са услугите по сключените от тях договори е следвало да издадат данъчни фактури и да ги отразят в регистрите си по ЗДДС.

П. така установеното за всеки един доставчиците по описаните данъчни периоди съдът намира, че правото на приспадане на данъчен кредит по доставките от Сианна 2003 ЕООД, „Кадико” ЕООД, „Евролайт” ЕООД, „Колор” ЕООД, „Весла” ЕООД, „Владивимекс” ЕООД и „Мериал комерс” ЕООД е отказано П. правилно тълкуване и прилагане на приложимия материален закон.

Наличието на реално осъществена доставка по смисъла на чл. 6 ЗДДС (отм.) е предвидено като изискване за възникване правото на приспадане на данъчен кредит в разпоредбата на чл. 63 от същия закон. В цитираната норма се съдържа легално

определение на понятието „данъчен кредит”, който е сума от начислен ДДС на регистрирано лице за получена от него стока или услуга по облагаема доставка, която лицето има право да приспадне. Съгласно чл. 32 ЗДДС (отм., но приложим за 2006 г.) облагаеми доставки са всички доставки на стоки и услуги, когато са извършени от данъчно задължено лице и с място на изпълнение на територията на страната, а нормата на чл. 24 от ЗДДС (отм.) определя доставката на стока или услуга като данъчно събитие, П. което възниква задължение за начисляване на ДДС. От така направения анализ на правната уредба, действаща към момента на извършване на процесните доставки през 2006г. се налага извод, че наличието на реално осъществена доставка е предпоставка за възникване правото на данъчен кредит и изпълнението ѝ следва да бъде проверено, за да бъде направена преценка дали ревизирият субект има право на приспадане на данъчния кредит, който е декларирал в подадената справка-декларация за съответния данъчен период.

За да възникне право на приспадане на данъчен кредит е необходимо предвидените в закона изисквания да са изпълнени по отношение на конкретната доставка и посочените страни по нея, т.е. не е достатъчно услугите по принцип да са завършени (т.е. да е налице конкретен резултат), а е необходимо да са извършени именно от лицето, посочено като доставчик в издадените данъчни фактури.

Тези изводи не се променят и П. действащия ЗДДС от 01.01.2007г. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрираното лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаеми доставки. На основание чл. 69, ал. 1 ЗДДС, когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне начисления данък.

От съдържанието на горесцитираните разпоредби се налага изводът, че наличието на реална престация на стоки и услуги от страна на регистрирано по ЗДДС лице е условие за признаване правото на приспадане на данъчен кредит и по ЗДДС в сила от 01.01.2007г. В тази връзка чл. 25, ал. 2 от ЗДДС регламентира, че данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. П. липса на извършена на услуга, респективно, когато правото на собственост върху стоката не е прехвърлено по конкретната доставка, данъкът се счита начислен без основание по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и ползваното от получателя право на данъчен кредит не следва да бъде признавано.

От така направения анализ на действащите за процесните данъчни периоди материалноправни разпоредби на ЗДДС (отм.) и ЗДДС (в сила от 01.01.2007 г.) се налага краен извод за неоснователност на основното възражение в жалбата, че реалното осъществяване на услугите не подлежи на изследване П. преценката на правото на приспадане на данъчен кредит.

В процесния случай резултатът от документираните услуги по всички спорни доставки е налице П. жалбоподателя, доколкото е безспорен между страните фактът, че са налице завършени рекламни ТВ клипове, част от изработването на които представляват същите тези услуги.

За облагането по ЗДДС, респ. за признаване на правото на данъчен кредит на получателя по доставката, от съществено значение е дали облагаемата доставка е осъществена от лицето, посочено за доставчик, а не дали по принцип е извършена доставка, в случая – завършен рекламен ТВ клип. В тази връзка по делото не се спори, че отделните услуги, предмет на процесните фактури не са извършени със собствени

средства от преките доставчици – нито собствен персонал, нито собствени активи и техника - студио или снимачна, монтажна или друга техника. Това се установява както от констатациите на извършените П. ревизията насрещни проверки, така и от представените в хода на съдебното производство писмени доказателства от страна на жалбоподателя. В този смисъл е и защитната позиция на жалбоподателя в съдебното производство, който твърди и представя нови писмени доказателства, че търговските дружества – преки доставчици са осъществили услугите посредством трети лица /подизпълнители/ – физически лица с необходимата квалификация по силата на сключени граждански договори и трети юридически лица, по силата на договори за изработка, в частност по договори за наем на помещения, техника и т.н. П. това положение в правоотношението с фактическите изпълнители на услугите преките доставчици на жалбоподателя също се явяват получатели на тези услуги. Това означава, че за да предадат резултата от извършените услуги по договорите с „ИК Метрополис” О. – изработката на декор, фотографските услуги, осигуряването на грим, стайлинг, концепция и т.н., всяко от тези дружества следва да е получило в патримониума си резултатите от работата по гражданските договори и по договорите с „Филм рентал” О., „Филммейкър” О. и „Провижън груп” О.. В процесния случай именно това обстоятелство не се доказва. Дори и да се приеме, че крайният резултат от услугата е налице П. жалбоподателя, по време на ревизията и в рамките на съдебното производство не се установява обстоятелството, че този краен резултат е получен посредством участието на търговските дружества - преки доставчици, издали процесните фактури като регистрирани по ЗДДС лица.

По делото се представени сключени договори с подизпълнителите, като за физическите лица се установява, че притежават нужната квалификация за извършване на услугите, но няма никакви доказателства за предаване и приемане на така извършените услуги от тези лица на Сианна 2003 ЕООД, Кадико ЕООД, Евролайт ЕООД, „Колор” ЕООД, „Весла” ЕООД, „Владивимекс” ЕООД и „Мериал комерс” ЕООД, за да могат последните, подписвайки приложените по делото приемо-предавателни протоколи с „ИК Метрополис” О. да документират реално извършени услуги.

В тази връзка освен договорите, сключени от преките доставчици с трети лица, по делото не се представят никакви доказателства за тяхното изпълнение. Това обстоятелство и липсата на счетоводни данни за направени от тези дружества разходи във връзка с реализацията на възложените услуги, водят до извода за липса на доставка, извършена с участието на прекия доставчик. За доказването на това обстоятелство не е достатъчно да е налице фактура, сключен между страните писмен договор и приемо – предавателен протокол. С оглед принцип на чл. 4, ал. 1, т. 4 от ЗСч за съпоставимост между приходи и разходи е необходимо да се установи, че конкретният пряк доставчик е осчетоводил не само приход във връзка с реализираната доставка, но и насрещен счетоводен разход, който да бъде съпоставим на прихода и да сочи в какво се изразява този разход – за материали, за труд, разходи за подизпълнител и т. н.

В процесния случай П. проверката по наличната счетоводна документация на доставчиците, извършена в хода на ревизията, както и от заключението по назначената съдебно счетоводна експертиза, което съдът кредитира като компетентно изготвено, се установяват счетоводни записвания за приходи от продажби (т. 2 от основното заключение), но липсват каквито и да било данни за осчетоводени разходи във връзка с фактическото извършване на процесните услуги (т.3 от заключението), включително плащане на възнаграждения към трети лица по граждански договори и разходи за наем

на техника. Установените П. ревизията и от експертизата плащания по трудови договори са ирелевантни за спора, тъй като жалбоподателят твърди, че процесните услуги не са извършени на това основание. Липсата на счетоводни записвания относно разходите по извършването на услугите, в това число възнаграждения по граждански договори, наем на техниката, описана в договорите, сочат, че преките доставчици не са придобили в имуществото си резултати от услугите, които са фактурирали на жалбоподателя. Следователно изработването на клиповете по договорите с Н имидж и Н момент не е извършено чрез преки доставки от Сианна 2003 ЕООД, Кадико ЕООД, Евролайт ЕООД, „Колор” ЕООД, „Весла” ЕООД, „Владивимекс” ЕООД и „Мериал комерс” ЕООД.

Липсата на доказателства относно фактическото осъществяване на процесните услуги, обосновава отказ на ползвания данъчен кредит поради липса на доставка – основание по чл. 64 във връзка с чл. 6 от ЗДДС /отм./ и чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, действащ за 2007г.

За реалност на извършените от страна на преките доставчици не могат да служат и представените по делото ревизионни актове, издадени на Сианна 2003 ЕООД, „Кадико” ЕООД, Евролайт ЕООД, тъй като не се основават на действително извършена проверка в счетоводството на дружествата – доставчици. Ревизионните актове са издадени на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК, поради наличие на основание по чл. 122, ал.1, т. 4 – липса или непредставяне на счетоводна отчетност.

Допълнителен аргумент за законосъобразност на ревизионния акт в тази част е липсата на данни за редовност на воденото счетоводство от този доставчик. Това обуславя и извод за недоказаност на представките по чл. 64, ал.1, т. 2 от ЗДДС /отм./ относно начисляването на данъка съгласно изискванията на чл. 55, ал. 6 от ЗДДС /отм./.

Липсата на доказателства за фактическото извършване на услугите е пречка за приложението на чл. 64, ал. 2 от ЗДДС /отм./, респективно чл. 65, ал. 8 ЗДДС /отм./, независимо от данните за плащане на данъка по ДДС – сметка на съответния доставчик до края на данъчния период, в който е упражнено правото на данъчен кредит, включително и по фактура № 517/25.04.2006г. издадена от Сианна 2003 ЕООД, по която данъкът е в м.05.2006г. и по фактура № 245/26.06.2006г. , издадена от „Кадико” ЕООД , по която данъкът е платен по ДДС-сметка на доставчика на 28.06.2006г.

В допълнение на гореизложеното съдът счита, че становището на органите по приходите относно авторските права като основание за реалност на доставките е несъстоятелно. За целите на данъчното облагане по ЗДДС (отменен и действащ) е достатъчно да се установи размяна на престации. Дали тази размяна се осъществява от носителите на авторските права е обстоятелство ирелевантно за възникване на задължението за начисляване на данъка и следва да се приеме като такова и П. упражняване правото на данъчен кредит по същата доставка. Нарушението на авторските права е предмет на защита по реда на ЗавПСП, но този въпрос не е относим П. преценката относно наличието на облагаема доставка по смисъла на ЗДДС, както е прието в мотивите на ревизионния акт. По аналогични съображения без значение за последиците от гл.точка на приложението на ЗДДС е забраната в сключените от жалбоподателя договори да изработи рекламите без да ползва подизпълнители. Нарушението на тази забрана обуславя отговорност за неизпълнение на договора по отношение на възложителя, но не е от значение за правото на приспадане на данъчен кредит. Така възприетото от настоящия съдебен състав за неправилното от страна на органите по приходите становище относно авторските права не променя крайния извод за законосъобразност на процесния ревизионен акт.

От съвкупната преценка на доказателствата съдът намира за недоказан факта на реалното осъществяване на процесните доставки на услуги от преките доставчици на жалбоподателя, поради което се налага извода, че оспореният ревизионен акт е издаден П. правилно приложение на материалния закон. От основното и допълнително заключение по допуснатата ССЧЕ е видно, че вещото лице е работило само по материалите по делото и изисканите доказателства от ТД на Н., като същото не е установило контакт с нито един от преките доставчици, което от своя страна възпрепятства проверка на редовността на воденото от тях счетоводство и проверка относно начисляването на ДДС по процесните фактури по сметка 4532. Експертът не е проверил синтетичните и аналитичните счетоводни регистри, както и равенството и връзката между тях, за да се установи дали счетоводството е редовно водено съобразно изискванията на ЗСч. От друга страна, видно от ПИНП на доставчиците задължените лица са deregистрирани по ЗДДС заради големи задължения, което доказва неразчитане с бюджета.

Представените писмени договори, сключени от преките доставчици с техни подизпълнители - физически и юридически лица са частни диспозитивни документи, като те не са представени в хода на ревизията и същите не могат да се ползват с доказателствена сила относно фактите и обстоятелствата, които възпроизвеждат поради липсата на достоверна дата. В договорите няма конкретизация на правата и задълженията на страните – напр. няма посочено възнаграждение като размер или срок за изпълнение на поръчката. Едновременно с това се установява, че ползваните подизпълнители са едни и същи лица, като напр. „Весла” ЕООД, „Колор” ЕООД, „Евролайт” ЕООД и „Мериал Комерс” ЕООД са сключили граждански договори за прически и грим с физическото лице Г П, а за рекламни фотосесии – с Дилиан М.

Към договорите не е представен анекс относно уговореното възнаграждение, както и липсват доказателства за извършено разплащане от страна на преките доставчици към подизпълнителите. Липсата на осчетоводени разходи по граждански договори и договори за изработка П. преките доставчици е установено по категоричен начин от вещото лице по допуснатата ССЧЕ В заключението изрично е отразено и обстоятелството, че в дневниците си за покупки доставчиците не са включвали фактури, издадени от подизпълнителите „Филммейкър” О., „Филм рентал” О. и „Провижън груп” О..

Следователно, изводът на органите по приходите за липса на реално осъществена доставка по процесните фактури, издадени от „Сианна 2003” ЕООД, „Кадико” ЕООД, „Евролайт” ЕООД, „Колор” ЕООД, „Весла” ЕООД, „Владивимекс” ЕООД и „Мериал комерс” ЕООД не е оборен от жалбоподателя в хода на съдебното производство и това обуславя заключението на законосъобразност на оспорения ревизионен акт.

По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата на „ИК Метрополис” О. срещу РА № * от 20.10.2008 г. , издаден от орган по приходите в ТД на Н. С. град следва да се отхвърли като неоснователна.

П. този изход на спора и на основание чл. 161 от ДОПК във връзка с чл. 8 и чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати сумата в размер на 1 349.52 (хиляда триста четиридесет и девет лева и петдесет и две стотинки) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд, С. град, I отделение, 4 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „И. К. М.” О., гр. С., срещу ревизионен акт № */20.10.2008г., издаден от Л Г П. П. ТД на Н. град С., потвърден с решение № 429/26.03.2009г. на Д. на дирекция “О.” град С..

ОСЪЖДА „И. К. М.” О., град С., представлявано от управителя М Х М, ЕИК * да заплати на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” - гр. С., с адрес: гр. С., У. А. № 21 сумата от 1 349.52 лева (хиляда триста четиридесет и девет лева и петдесет и две стотинки), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия: